

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 15., II. пав. Квиток № 47. Ціна 26 7/24 Адреса телеграфу: "Діло-Львів". Часовий телефон 545. Головний редактор не відповідає за зміст матеріалів.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. квартально 15— піврічно 28— щорічно 50— у Львові (без доставки): місячно 4— К. квартально 12— піврічно 22— щорічно 44— в Німеччині: місячно 28— М. квартально 80— Ще зміну адреси повідомити за 50 г.</p>	<p>Ціна оголошень: Головний заголовок, двохрядний або без нього 50 г. з кожного рядка в день. Звичайні оголошення 1" 50, з додатковими 1" 50, з додатковими 1" 50, з додатковими 1" 50. Ціна за лінійний сантиметр в день. Ціна за лінійний сантиметр в день. Ціна за лінійний сантиметр в день. Ціна за лінійний сантиметр в день. Окремі приватні оголошення у Львові 16 г. на провінції 20 г.</p>
--	---	---

Видавничча Спілка, Діло... Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Тактичний відворот Поляків.

Ще не прийшов час до дано знаку!

Львів, 8. марта 1918.

В польській таборі затрубили до тактичного відвороту. Висвітлюючи дано вчора польською своєю державною підчас дебати бюджетовою провізцією і свого абстемію від голосованя, яка уможливила кабінетом д-ра Зайдлера одержати бюджетову провізцію.

Що виставило Поляків до сього відвороту.

Речник польського кола подав дві причини. По перше — Поляки вірять забезпеченню, якому від Престола, що прихильна діяльність польська Фланда Йосифа I. буде протекти і далі ведена. По-друге Поляки хотять державу й особливо край перед нею, якою ввійшового правління.

На скільки Поляки хвиляють ся пучкою зазначеними, одержаними від Престола, не тільки не є се справа Монарха, які у зв'язку з від публічної дискусії, тільки по тактичний акт, за який конституційно відповідає правительству і який виставляє дискусії і країні.

Отже найперше треба ствердити, що коли дана справа дістала сво дорогою якісь ознаки і задоволення, то є се акт тайної дипломатії, прога якої від дня 9. лютого Поляки постійно протестують. Справді не треба було ждати, щоб мати як найкращий доказ, що не проти тайної дипломатії виступають Поляки в тих своїх протестах, тільки проти того, що їх тайні заходи для захару української землі договір з 9. лютого ухвалено. Вчора він речник польського кола ніхто з Поляків (соціаліст п. Ліберман та інші) не вкостеріг ся, що така має бути вичинна привертення і далі ведена ера Франца Йосифа I. найперше треба запитати української наріа, що він на те скаже.

Означе — можемо бути спокійні, спокійні не великою, що тепер, коли 40 мільйонів український марід став народом державним, коли українськими областями Австрії граничить Польська Народна Республіка, — ера Франца Йосифа I. яка означала продовжувані політики польської Річипосполитої проти українського народу не може далі існувати. Кажемо: не може далі існувати, а не: не може ти привертення, — бо в дійсності в досі істає і весь польський крик свирчить власне тим, що Поляки чують і розуміють, що вона мусить скінчити ся. І вона скінчить ся, бо хоч би її перебували протекти, в нових міжнародних відносинах на які вона здержати ся не може.

В редакції польської преси про ту авдієнцію пресидії польського кола у цісаря, на якій було дістати ті задоволення, пишеть ся, що в задоволення також, що в справі границь між Україною все буде зроблено, для здійснення слухинні польських крає. Так, у своїх польських прав ніхто не заперечує, що Поляки мусять погодити ся з тим, що "жодні" для них не є те, що вони таким чином, тільки мусить бути рівня міра спущення для Поляків і Українців і такою мірою мусить бути відмірені "слухинні польські права", — мірні і аредуковані до етнографічних границь польського племена. Чи хто і які давав чи давати ме обіцянки жасам, — незалежно від того сею мірою мусить бути відмірені права польського й українського народу — і відмірювані вже почало ся

договором з 9. лютого. Воно мусить закінчити ся таким самим розграниченням між Поляками й Українцями також по сьм боці кордону.

Як круту причину становить кола назвав речник кола страх перед "строгим військовим правлінням". Ся причина чи не найголовніша. Почавши від дня 9. лютого, польський крик був: "Звернути силе і ждати знаку!" Видно, польські політики очинили положення так, що на дане знаку не прийшов ще час, і тому затрубили до відвороту.

Мабуть ті панове думали, що міжнародне положення на сьогодні після 9. лютого уложити ся инакше: що Росія буде воювати з Україною й есередними державами, що армія Мусніцького справді покажесть ся реальною силою (адже висали вони, що вона числять коло 700 000 чоловік), яка в союзі з большевиками звернеть ся проти есередних держав, що акція польського легіону, яка завела його до табору Інтернаціоналу

них на Угорщині, увічасть ся успіхом, — словом, що можна буде з успіхом скликати польський національний конвент і перевести в жите узвали вже в найкоротшим часі.

Тепер видно переконали ся ті панове, що всі ті плани треба відложити на пізніше і тому постарали ся о уможливлені відвороту з похилансьм на цісарські задоволення.

Стверджуємо з натиском, що є се тільки відложено польських планів на пізніше, а не понешані їх. Польська робота, яка мая за ціль здійснені тих планів, не тільки не застановлена, а навпаки, навіть польське кола поділило між себе сю роботу: одна група буде далі торгувати ся з правительством і дурити його що до дійсних польських планів, а друга буде відготовляти переселення тих планів у жите. Ті групи польського кола, які або виступили, або загрозивши виступленем з кола, остали в ризик опознції до правительства, будуть очевидно вести далі ту роботу, яку розпочав після 9. лютого весь польський табір.

А що ся акція означає польський замах на державність українського народу, то мусимо пильно слідити за нею й готувати ся польський замах відперти.

По увільненню Київа.

Перед ратифікацією мира. — Українська місія до нейтральних. — Справа мира з Великою Росією. — Справа Бессарабії. — Українська армія. — Бахмач занятий.

(Б) В Київ, 5. марта 1918.

Мала Рада і українське міністерство вже є в Київі. В покінчє як найкоротшим часі відбудет ся сесія Ради, котра має перевести ратифікацію берестейського договору. Документ ратифікаційний буде — як відомо — пересланий екземпляр поштом до Відня, де наступить зміна ратифікаційних грамот між усіма державами, котрі підписали берестейський договір. Навалекже від сього вишле українське правительство вже в найблизших днях екземпляр дипломатичну місію до всіх нейтральних держав з офіційним повідомленям про повстанє Української Народної Республіки. Місія розвінчає свою обідку від держав скандинавських.

Заключенє мира між Німеччиною і Великою Росією зробило актуальною справу заключення мира між Великою Росією і Українською Республікою. Большевицьке правительство зобов'язало ся до двох тижнів заключити мир з Україною, а невиконанє сього зобов'язання потягло би за собою неважливість цілого мирового договору німецько-великоруського. Праці над українсько-великоруською угодою вже розпочаті і йдуть певним ходом. В найблизших днях появить ся в Київі великоруська делегация для переведення мирних переговорів і підписаня мира. Українська делегация була готова вже в Берестю приступити до переговорів з великоруською делегациєю, однак є останні (від провозом Сокольнікова) мала певновласть тільки до переговорів з есередними державами.

Коли прийшла на чергу актуальних справ справа мира з Румунією, а з нею вирішувало й питанє Бессарабії, звернув ся іменем українського правительства голова ради народ-

них міністрів Голубович, котрий є тепер рівночасно міністром заграничних справ, до німецького правительства з заявою, в котрій сказано: "Українське Правительство є глибоко заінтересоване в долі пеграничної області Української Республіки — Бессарабії."

Не вважаючи на те, що області заселення двох пануючих народів, українського і молдавсько-вансько, взаємно перемешують ся, не підлягає сумніву, що в північній частині Бессарабської території живуть переважно Українці, а в полудневій (між гірлами Дунаю і Дністра коло берегів Чорного моря) мають вони відносну більшість і таким чином Бессарабія щодо свого етнографічного, економічного і політичного положення творить одну невіддільну цілість з основною територією Української Народної Республіки.

Володіння значною частиною Чорноморського побережя, в західній частині котрого лежить великий економічний центр Одеса, з яким власне зав'язана ціла людська Бессарабія, Українське Правительство вважає, що вся ця земля буйшої румунсько-російської границі, особливо в її північній і полудневій частинах глибоко перушує політичні і економічні інтереси Української Республіки.

В огляду на те, що тепер значна частина Бессарабії занята румунськими військами і питання про дальшу державну принадлежність Бессарабії може би бути предметом нарад на Букарестській мирній конференції, правительство Української Народної Республіки вважає обговорені і вирішенє сього питання за можливе тільки при участі і за згодою представників українського правительства."

Організація української армії поспує вперед під проводом міністра війни полковника Жуковського і з поміччю німецьких офіцерських сил. Організують ся два роди військ: війська т. зв. кордонні і гарнізонні (для внутрішнього ладу).

Посувались поза Київ, німецькі й українські війська заняли важну станцію Бахмач.

Відновлене ери Франца Йосифа чи заведене в'їмкового стану.

Польські альтернативи при ухваленню бюджетової провізії.

(ТКБ.) Відень, 7. марта 1918.

Промова д-ра Зайдлера.

Президент міністрів вказує верш усього на дуже трудне положення австрійського правительства особливо тепер у воєнній добі; правительство не тільки мусить перемагати всі трудності воєнної адміністрації, але мусить теж бороти ся за державні всенечности, за які в иншій державі не бере ся нікче правительство. Відмову бюджетової провізії і воєнних кредитів для правительства треба би уважати протидержавною у хвалюю плати, якою відвизується державі за собів для успішного покінчення одної з найстрашніших воєн.

Ухвалення бюджетової провізії домагаються ся також потреби широких мас населення, які мають бути заспокоєні новим законодавством як н. пр. про управильське часу праці, нічної роботи і праці дітей, про додатки для учителів і душпастирів, кобсервованя полових недуг, про реформу водного права, про меліорації.

Президент міністрів переходить опісля до питання реформи конституції. Правительство — мовляв — вже давно відвизнуло принцип, що в національній автономії треба добачувати спосіб поладження національних спорів. На тім становищі стоїть правительство і знає у відношенню до права самоуправня народів в їх областях та права самозначення, о скільки воно не противить ся цілості держави. Правительство обстоєть за прийняття, щоби ніяк націоналізм не насилилася другої, щоби радше кожда могла вижити ся на своїй області. Коли буде рішено, в якій формі вести ся мусить праця над ревізією конституції, правительство предложить свій додаточний проект.

Розмірно прості є в тій мірі відносини в Чехії, де переведено вже ряд вступних праць. Саме там можливий є успішний розвиток нових установ для добра обох народів. Що до инших країв, то треба уважати передньо славянське питання справою, якої тепер вже не можна поминути мовчки. Діло в тім, щоби знайти таку розв'язку, яка повні відповідала би аксіомі династії.

Для сповнення тих і суспільних завдань конечно внутрішню політичне пережире між поодинокими народами. Треба, щоби утворила ся парламентарна більшість, яка дала би державі її конечности, а широким масам запокосені їх суспільних потреб.

Президент міністрів, відповідаючи на запит п. Мікляша про відповальну пропаганду у воєнних державах проти Австрії, ведену лордом Норткліфом, заявляє, що правительство заридило всякі міри, щоби запобігти шкідливій наслідкам.

На запит п. Офнера про справу спільної армії, відповідає д-р Зайдлер, що на її розділ мусіла би згодити ся також Австрія та що без

згоди сеї половини новарії такий поділ неможливий.

Пас. Вітня

звертаєть ся проти закиду, начеб Українаї здавши революцію і помогли німецькому милітаризмови або також управляли тайну дипломатію. Українська Республіка попірала всякий революційний рух. Під національним і суспільним оглядом Рада виконувала свій провід без закиду. Кождий народ на Україні має рівноправність. Бесідники мусять відперти закид, начеб Українці управляли тайну дипломатію. Коли Поляки тепер жалують ся, то збирають вони овочі тільки своєї власної тайної дипломатії. І тепер через гр. Тарновського, гр. Пінинського, ки. Радзівіла, гр. Голузовського польські великі землевласники надіють ся, що вможуть вратувати польську велику власність на Україні. Бесідник кляче енергічно до Польків: Проч а зубами від Української Республіки! Нарід не дасть собі відобрати сего, що здобув! Мир наложив на Україну великі тягарі. Мир не випав для неї так, як вона сего бажала, бо Українці домагали ся відділення усіх українських областей. Коли Австрія здержала часту української землі то мусить дати Українцям вргідний і свободний дім. Українці не відступлять від жадання з'єднання усіх українських земель в Австрії в одну цілість.

Також під господарським оглядом наложив сей мир на Україну великі обов'язки бо ж не є се дрібницею, щоби до 15 липня 1918 видобути ту скількість средств паживи, на яку згодже не ся. Незай осередні держави пам'ятають, що мають що до доставки тримати ся мирового договору з Україною, і унизати всего, що моглоб викликати закид, що на Україні доскону єть ся ревізіція. Україна є центральною суверенною державою і такою мусить бути признана осередними державами.

Західну границю України визначено в договорі справділиво. Бесідник поклянуєть ся на голос всіхних польських публіцистів Льва Василевського і Пазозького й наводять кілька уступів в їх творів і заявляє, що навіть польські публіцисти не можуть заперечити, що холмська земля є українська.

Українці будуть ждати дальшого розвитку подій. Вони бажують, щоби усі народи були свободні і могли уредити ся по власній волі, але хотять також бути панами в своїй власній вітчизні і не спінують, доки із задуже не бажано не сповинить ся. Як належить цінити заяву Польків, що бажують для Українців свободного розвитку, виходить з відносин у Східній Галичині, а в першій мірі у Львові, де в міській Раді заборонено українським представникам уживати української мови. Українці будуть далі працювати, щоби їх нарід м г жити свободно.

Мільони українського народу, які виступили на маніфестацію, яка мимо закиду представникам надію, що їх справи добре і що прийде час, коли Українці могли вести спокійне життя у своїй Україні!

Відтак п. Ліберман обговорює парламентарне положення і загадає про вибори, які робить ся тяжко навіть в Україні. Я вважаєть ся її внутрішнім покінчення сего ворога одержав зоробити бург спеціальну місію, покликаною навести тайний військовий переворот і к. команду для поборова революційних судів муть ся покликати призначити не руководили би ся почуттям протидержавним, а виставляти інтереси оруженого народу, вивас його до відродження довіря в їх справу й кінчити з австрійським окликом „Jeszcze Polska nie zginęła“.

Вкінці бесідник звертаєть ся до народу, вивас його до відродження довіря в їх справу й кінчити з австрійським окликом „Jeszcze Polska nie zginęła“.

Відтак промовляли пп. Гузмін, Вабер і Ревіер, почм дискусія. По промові генеральних бесідників узяв і Севера й спростовував заяву Вендера зложив п. Баворова.

заяву польського кола

Стоскичепорушню прибув кілька разів коло польським національній політике, якою чинить ся заяву: Ми є в цілій основі в тій кризі, яку переходить в тій часі австрійська держава, яку не тільки обидели почування нашої з легким серцем перейшли наші інтересами до денного порядку. Спільного правительства і австрійського польського кола лежить тримати ся, в якій наводять ся державні, що усунуть ся причини кризи і тим самим почування й життєві інтереси народу.

На знак протесту проти австрійського правительства, яку побачило польське не віддасть своїх голосів доженем про бюджетову провізію, римо в одержане від Престола Іосифа І. буде притернена й як довжувана. Крім сего сїдлом, що виважом є тяжко навшену людину, а особливо людину нашого віку перед небезпечною острою війною, якого гроза надію живою пам'яті, рішили ся ми здержати сованя.

Піс тім приступлено до голосів Параграф 1. т. є бюджетової з е р ією прийнято 240 голосами з сів Чехії, під. Славян, польських і тів і польських послів Микша і Хри

Межею Берестейського договору.

Львів, 8. марта 1918.

I.

Зараз по проголошенню мира України з центральними державами зняв ся під небеса крикливий голос наших сусідів, що мовляв порозуміти не в силі, звідки українські права до „схоконвічних“ земель колишньої Польщі. Згодом дійшло до сього, що безуспішно заєречила існуюване яких-небудь слідів українського життя там, де вже навіть по сотках літ польської і московської неволі не дало ся спивити, хоча на довго мусіло з конечности пригаснути дещо. Нині згідним вже хором заявляють всі вчені в усіх польських гисмах, що віддані нам в Берестю землі граничні ніколи не були українськими, не є нині ними і ніколи не будуть. На доказ сього витягаєть ся все можливе оруже — від спрепарованих дат історичних по дитячому, а не рідко і зяобне покінчане акраз з сего, про що найсилнійше переконали ся, що воно промагале не на голську користь. Звісно, що деякі люди полишені дезкаві, імають ся посліднього, а саме невбачливої лайки і по змові найголоунийшого крику, але, на жаль, стівність такого оружа лиш на коротку мету обчислена. Правда все, як оліва, впливає на верш.

Вичислених в берестейським договорі тринадцять місцевостей принади пактуючі держави як граничні пункти між Україною і буаучою Польщею, з чого виходить, що признали їх найдальше винесеними на захід українськими оселями. Принявши се дійсним, виходило би, що се послідня межа елемента, який, віддалений від природного свого центра, ледви останками впливав животів тут на своїх отварах. Супро

ти сього можна в гори надіяти ся незначних лиш слідів української мнущини в найдальше — по берестейському договору — на захід висунених тринадцять місцевостях Холмщином та Пидляшя. Чи єдначе так представляєть ся діло, хочемо отсим прослідити, розглянувши історію сих нових границників від западу нашої держави. Най вона стоєть доказам, чи споконвічними ці права могли передавати ся на землю, що нині, як сотки літ тому, далі почуваеть ся українською, промовляючи за сам не лиш людською, але і мовою пам'ятю та останків минулих віків.

По чераї веревдемо всі згадані пувати, які нахедимо в мировім договорі в отсім пор'язку: Тарногород, Білгород, Шебршин, Красноват, Пугачів, Радин, Межиріччє, Сарнаки, Мільник, Високе литовське, Камемень литовський, Пружанн та Вігонівське озеро. Частина їх припадає на Холмщину, а решта на Пидляшє, і тому не зайвим буде розглянути зв'язки їх до сьх обох земель, якіми в нашій історії вже від перших часів нашого державного життя.

По переказу Нестора Забужез Галичиною вхедило вже з поч. X. в. в сферу впливів українських князів, за чим промовляє також народна традиція, після якої, коли брать Київ, Шек і Хорів поділяли між себе українську землю. Шек став нинішню Холмщину, де і побудувати лавгород Холм. Українська мова, народні пісні і звичаї, збережені доси тутешним населенням миме вікового натиску Польвів, Литовців та Москалів доказують вешті, що Забуже від найдальших часів було нашею землею, що автономне населення—се від віків Українці, які і нині є тут переважаючим елементом.

Хоча Холмщина вперше увійшла в українську державу ще за князя Олега, то в другій половині X. в. коли князь Святослав Хоробрий занятий був боротьбою з Греками в Болгарії і

коли по його смерті впринудили до нього синями, ав'язь її з рештою Галича, а навіть, як здаєть ся, зокрема в час. Дперва Володимир Великий, став власть у Києві підняв в 981 р. мову і заняв решту українських земель Холмщину. Під українським владомля ся вома, як довго було панство Данила Романовича Галицького, обидколя з Бельзькою землею увійшла в нашу заяву. По жару, закінченню Ольги швом Галичина, Холмська Бельзька люднево західна частина Волині діляши, при чім від Холмщини відішлише лишенько ся при Литві ризація ською, Луцькою і Берестейською додслав Ягайло віддав холмський часть мазовеському князю Семю Бодеславу Трєйденсича. Під польських князів зівставала вона до утратила решту державної самостійності близькій уні в 1569 р. українці шль в склад Польщі як воєводина Холмська, Галицька і Литовська ське воєводство. Пидляшє—Полісся сідна частина нинішньої Холмщини до Берестейського воєводства, при Литві і т. д. При Польщі ав'язь до 1815 р., а опісля разом з Холмщиною ввійшли в склад Російської імперії. По революційній війні в 1918 р. Холмщина ввійшла в склад Польської держави, в якій склад увійшла в повітів: холмський, волоський і грубешівський, білгородський, константинівський та замойський. Виходило більш менш сьмим степем начеранув берестейським договором ся з природними, а не історичними

Парграф 2, який містить постанови про у спільних видатках прийнято 203 голів, з яких 161 голів сов. демократів, Чехів, Словенів і громадян двох польських послів.

Парграф 3, т. є. 6 мільярдний всенний парграф прийнято в постійним голосуванням 208 голів, з яких 165. Відтак прийнято також п'ять артикулів, почав ухвалено бюджетову програму в третім читанню.

Мир між Німеччиною і Фінляндією.

(Вольф) Берлін 7. марта 1918

Нині в пелудне підписано мировий договір між Німеччиною і Фінляндією та торговельний і мореплавський договір в один додатковий протокол до обох договорів.

Ваніфестації дня 3. марта.

Стрий.

Свято в честь Укр. Нар. Республіки і першодня Великої війни обходжене в Стрию 3. марта с. р. Свято шло своєю величавістю всіма сподіваннями і радощами пов. організації непростого народу зі всіх навіть найвдаліших кінців стрийського повіту прибули на день до Стрия, щоб своєю присутністю почати день горючости своєї великої жеги — знаменитий знак народної відомої солідарности і сили.

Зі всіх 52 громад повіту не бракло ні одної, а деякі прибули дословно уся укр. людь — з великим зібранням старій, калі або найкращих дітей. Численні соколи і січові гнізда прибули з прапорами і в різнобарвних ленточках турками прибули веселіве скомочі під захитчані і в святочних стрілах — а в де-яких громадах прибули уся шкільна дівчата. З Ужгорода, Лисич, Добрян, Пукачів і др. приїхали багаточисельні Соколи в числі 120 ідейних гарних воїнів, тристрільних синьо-жовтих воїнів, на яких виділено назвише села, сільських дітей, цвітанів і синьожовтих дівчат — а деякі приносили табличку з першими Шевченка і Грушевського і в написанні "жизнь Укр. Республіки" і т. п.

Соборну Службу Божу відправив в парній церкві о. декан Шанковський при аси-стенентованні духовенства, а підчас Служби ої співав гарно мішаний селянський хор з керівником о. Гошовського. При кім богослуження відспівано многолітство Укр. Республіки і укр. народови і мнн "Боже великий наш".

Після Служби Божої вирушили о год. 11 1/2 угіть за першою уставленою танка через величаві виступи всенародний грандіозний ідейний учасників свята. На чолі стояла кім Сандерія 120 Соколів в списах прибранних множині хоругви, відтак ішов непероглядним рядом укр. варід повіту, усіх станів і віку, всієї громади, найперше людь сільська 25 громад повіту, відтак стрийська шкільна дівчата шкіль нар. і гімназій від зводом учителів і учительок, братства мішаних, селянчиків, уся інтелігенція і преча укр. дієвість міста Стрия — відтак знов людиність сільська з прочих громад повіту — разом знов поверх 20.000 голів. І пляла та людина укр. мов ріка велика стрийська і рівно через 1 1/2 години — і йшов увесь варід з великою радою в серцях і на обличчях, а зі всіх туртів ду-

нали невпинно величкі звуки народних пісень і танців.

А на враз, в якого приводе се велике свято обходять ся, несено в ході кількана-цять таблич з написами: "Нехай живе Укр. Нар. Республіка, Нехай живе Берестейський мир, Слава Укр. Центр. Раді, Слава Укр. Правительству, Мирній Укр. Делегачії, Честь і Слава проф. Грушевському, Вітай земська земля, спадщина Короля Давида, Жаласмо поділу Галичини, Демократичність в Австрії нашого державного права" і т. п. Підчас походу президія комітету зборів уділясь до староства, де до рук п. к. старости відспівали гратуляції Царю Карлу за заклячене першого мира в Україні і міжнародне признание Укр. Держави.

Коли відтак висотнісний похід спинив ся на рівні і морем голів заповнив по берегах величезну площу, промовило до народу в приготовленні трибуни рінчасно аж 6 бесідників (о. Пеленський, д.р. Гарасимів, о. Матковський, селянин Яким Маркус і д.р. Кальтовський і ра-мени комітету а о. Нижанковський як відпо-ручник Від'їлу всенародного), і серед величаво-ного одушевлення прийнято одностолосне постав-лені революції в справі удержання Берестейсько-го мира у всіх точках без зміни і поправок — особливо детично холмської землі і Підляшя — і в справі признання укр. народови в Австрії за його великі жертви майна і рови в світовій війні повного державного права на рівні з иншими народами монархії.

Святоче віче закінчено тим, що на візане д.р. Гарасимова увесь зібраний варід гримучим окликом "Слава" віддав по черзі честь і хвалу Укр. Мир. Делегачії, Правительству, Центр. Раді і професору Грушевському а зкін-ци молодій Укр. Республіці і всьому Укр. Наро-дові відспівав гріжне "Многая літа", а на кінець народний мнн "Вже воскресла Україна".

Спокою і поваги свята, яке наглядно свід-чило о політичній зрілості, солідарности і силі всього укр. народу, не захочено найменшим випадком, бо з ніякої сторони не було до того приводе.

Дивно лише, що мємо запрошень до всіх п. к. урядів висланих навіть на Службі Божій не зникли ніякі репрезентанти — а лише Ви-діл новітний вислав свого делегата в особі віцешаршалка о. Нижанковського. Се ми собі затягнули при найблизших польських парадах.

Ухвалено резолюції нозом телеграфічно до відомої кабінетної канцелярії, міністрови пре-зидентен, міністрови справ заграничних і голо-ві Укр. П. Р. Учасник.

одноразові запомоги по 120 кор. О запомогу можуть вносити подана до кінца марта 1918 р. 1) народні учителі або учительки, вдови або си-роти по учителях народних шкіл української на-родности, межи котрими мають першність си-роти по народних учителях цілком убогі, що хо-дять до публичних народних або середних шкіл і визначають ся дуже добрим успіхам в науці; 2) в браку таких вдови по народних учи-телях цілком убогі, посилаючи свої діти до шкіл, а якіні народні учителі убогі, особливо такі, що рівнож мають діти в школах. Служоцтва убожества, виставлене духовною і громадською властью і ходженя до школи треба долучити до подая. На рекомандовану відсилку орідог про-сити ся долучити до подая почтові марки, во-инакше відлучники зложити ся до актів Товари-ства. Головна Управа Українського Педагогічно-го Товариства. XX 1-2.

— "Ukrainische Korrespondenz" — одинокий український тижденьник в німецькій моті. Кождий свідомий український громадянин повинен пе-редплачувати сю часопись, бо якраз тепер укра-їнська справа дуже актуальна і треба чужинців як слід інформувати про неї і політичні змага-ня. Визалцем є голова Народного Комітету д.р. Кость Левинський, відповідальний редактор посоді Володимир Сингалевич. Умови переддлати так: річно 12 кор., піврічно 6 кор. 50 сот. Гроші просимо сласти: With XVIII. Karl Ludwigstrasse 3/15. Просимо посилити ся з вмовленнями, що-би видавництво могло усталити наклад, що при теперішній дорожній є дуже важне.

Нові книжки і видання.

Ос. Як Партидський, "Мин", 5 актова драма в часі мира і війни. Є се перший том завооджені перед роком "Бібліотеки оригін. укр. творів для дорослої мо-лодіж" в родин під редакцією видавця о. д.р. Застарія, проф. академічної гімназії у Львові вул. Рутівського 22. Драма представ-ляє благородну боротьбу образованої ро-дини Мельників з чужинцем, власником дібр о мліи. Зручна будова, вірна характеристика осіб і часу перед війною і самою війною — все се ро-бить драму великим цікавою. Драма кінчить ся закляченням мира. Кождий випуск "Бібліотеки" висилає видавць по 3 кор. В пренумераті 12 корон.

ПЕРЕД ПОСТОМ поолдний
ЗАГАЛЬНО-АКАДЕМІЧНИЙ
РАВТ на
СНЯТОРІЮ
для грудно недужої молодіжні
відбудеть ся в суботу дня 16. марта,
о год. 8. вечером в саях
„НАРОДНОГО ДОМУ“.
Вступ лиш за запрошенем.

НОВИНКИ

Львів, 8 марта 1918

Український делегат для торговельних справ Осташко прибув до Відня в товаристві Шафаренка і Залізняка для дальшого ве-лі переговори з тутешніми властями в спра-достави збіжжя. В середу були вони на при-їз, яке видав в їх честь пос. Микола Ва-лько, на якім м. н. були також присутні істер селянський Бангала, мін. Гербачевський, басадор гр. Фергач, бурмістр Відня д.р. Вайс-манер і президент П. Репрезентачії Петру-вич.

Григоріанський календар обовязувати-ме в українській Народній Республіці від 12. с. м. ж встановило українське правительство.

Помочи для українських шкіл на Волині і діні свята мира, свята української держави а не забуваймо про найважнішу підпору ржави — рідну школу. В школі будучність рятуні! Завдяки жертвенности нашого грома-нства вдало ся заложити ряд шкіл на окупов-ній Австрійо частині Волині і тим полегшити яку підвалину для української державности сій вселі. Справою нашої чести повинно сій вимане сих шкіл аж до часу перебраня

їх міністерством освіти Укр. Народної Республі-ки. На жаль в останній часі прийали жертв устав, а даяніше призирані фонди на вичер-паню. Тому звертаємо ся до громади з горя-чим покликном: складайте жертви на волинські школи! Допоможіть довести їх до кінца бж. шкільного року! Жертви приймає "Бюро Куль-турної Помочи для українського населеня оку-пованих земель", Львів, Чарнецького, 24, і пов. З провінції просити ся посилати на книжочку "Дністра" ч. 9888.

— З негоди свята мира і української держав-ности відбудеть ся в читальні "Просвіти" на личківській передмістю у Львові (школа ім. ки. Льва вул. Клаушницька ч. 5) в неділю 10. марта святочний вечір при ласкавій участі пре-світнього Кружка богословів. Початок о год. 6 ій вечером.

— В справі організації почтовців. З огляду на оголошене про завязане організаційного комі-тету усіх почтовців України у Львові, що в радостю прийняв я до відомо, прошу усіх висл-лати туди свої адреси. Зібрани мною адреси пересилаю рівночасно на адресу п. Пселького як голови комітету. — Сіях.

— Кенгуре. З фонду запомогового ім. Романа Алексевича уділять Українське Педагогічне Тав-рарство у Львові (вул. Мехняцького ч. 12) дві

Субота, 9. марта 1918.
На в і: греко-кат.: П. о. г. Ф. К. — римо-кат.: Фракішкіх.
З в а т р а і: греко-кат.: Н. Мле. Тарас. — римо-кат.: 4 Н. Серсед.

Укр. Ювілейний Театр у Львові отирає з днем 15. марта курс гри сценічної. Вплив при-ймає містоголова У. Ю. Т. д.р. Семен Шевчук при вул. Славяцького ч. 6. II. пов. ше дня від год. 4—6 не вольудни, де уділяють ся рівнож бляшім інформачії. — Видіа.

З "Української Захоронки". Високоповажи-ним Панам і Паням, які допомогли нам до у-ладженя равту дия 2. с. м., складасмо отсим щирю подяку за ласкаву поміч. — Видіа.

Півір округ Жуванів! Прешу всіх органі-заторів госп. кружків і начальників або секре-тарів громад на пенсідіюк 11. марта а 11 год. на важну маршу. Справа велича — М. Кунда.

Надзвичайні Загальні Збори. Тов. кредито-вого "Народний Дім" в Жакці відбудуть ся в дьєклян тов а в пятницю дня 22. марта 1918 о год. 11 1/2 мер. пол., а в случию недовстаточного числа членів того самого дня о год. 12 1/2 а пе-чудни зі слідуючим днешним порядком: 1) від-читане протоколу з попередних зборів; 2) змі-

на статута; 3) внесення і запити. — Рада над-
вірна 793 2-3

Национальний Музей у Львові (вул. Мохна-
цького ч. 42) відчинений для публіки у вівто-
рок і п'ятницю від 2-4 год. по молудни.
515 26-7

ДО ВИСОКОПОВАЖАНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ „Д І Л А“.

Брак паперу приневолює нас ограни-
чувати ся і друкувати часопись тільки для
тих, що зложили передплату. А що зі
змінною мислю вдержуємо все висилку тим,
які не відновлять переказати, просимо кон-
че зараз вислати передплату, бо

10. марта

вдержимо висилку часопися всім, які до
того часу не надішлють переказати за
март.

Звертаємо увагу, що перекази при-
ходять з 6-8 днівним опізненням, тому
мішіть ся з висиланем передплати, коли
не хочете наразити ся на вдержане ви-
сылки часописи. Пізніше бракуючих чи-
сел не висилаємо, бо друкуємо лиш стіль-
ки, що треба кожного дня на висилку,
тому пізніших реclamationей не можемо
уважувати.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

НАДІСЛАНЕ.

Адвокат Д-р КОРКІС

перейде адвокатську канцелярію в Галич до Львова
вул. Бича (Браздоської) 4, проти Дароціи Поліції.
XV24-4

Д-р ГЕРМЕЛІН

Акушер і лікар жіночих хвороб, повернуа і мешкає на
вул. Бича (Браздоської) 35, II. п. XXVII 2-6

ОГОЛОШЕННЯ.

товаристві, від гарантією, ще пере-
товщени, доки вистарчить запас, по-
ручас С. ФЕДЕР, Львів, Сикстуська 7.
495 ж 51-7

9. III.	Український Ювілейний Театр	9. III.
Початок о г. 9. веч.	Артистичний Ревт ЗАБАВА, ЯКОЇ ШЕ НЕ БУЛО ПРЕГАРНА ПРОГРАМА ДОВІРНИИ БУФЕТ! ПОСЛІДНА РОЗРИВКА ПЕРЕД ПОСТОМ. — ВІЙСКОВА МУЗИКА.	Початок о г. 9. веч.
	1918	

АДВОКАТ

Д-р Роман Перфецький

отворна

АДВОКАТСЬКУ КАНЦЕЛЯРІЮ
у Львові — вул. Сикстуська 43, б°.
709 17-30

Німецького і французького
явила учить дидальноюча учителька — Львів,
вул. Даугоша 37, II. п. 778 4-10

Стала учителька вийде замуж за
інтелігентного,
образованого інваліда в віці від 45-50 літ на дер-
жавнім становищу. Зголошена прошу слати до
Адм. „Діла“ від „Шатника“ Речинськ до 20. марта.
782 4-8

Ю. Домбровска поручає в своїм Магазині мод
Львів, вул. Анадоміча ч. 3.
власний вибір нагарнійших жіночих капелюхів як також
найновіші моделі. Прайме запровадити на перерібку ка-
пелюхів і робіт вхідних в модярство. В якихали го-
ворити ся по українськи. 791 1-3

На літо пошукою н: селі особіого помешканія
(і повою) для одної особи в 3-днітню
і шваріною дачною в цілм удороченні, в тім 4-5 кі-
трів сільного могока динно і усругою. Найрадне в око-
лиці Перемишля в родній селісцелі, учительській або
лісничійській, послідній власне господарство. — Зголо-
шеня в поданім загальної ціни прошу слати на адресу:
Карті, Львів, вул. Шеттєвських ч. 40, I. пва. 2-2

Чернівці Оска! Пашу щд дач. Пашу одержую. Коли
прайде? Паша. 789 1-2

Д-р Кобилецький адвокат в Дрогобичі по-
лучує рутякованого
КОНЦІПІЕНТА.
Посада Варія до обиятя. 792

ДЛЯ ТЕРНОПІЛЬЩИНИ. ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Філії „Прогітні“ в Тернополі

вбудуть ся в понеділок дні 25. марта с. р. о 10. год.
рано в коннаті „Сільського Господаря“ вул. 3. Мая ч. 3.
Дня „Народної Торговлі“ в такия порядку нарад:
1. Очі рев зборів.
2. Відчитаня протоколу а попередніх зборів.
3. Звіт уступаючого Ведлу і контрольної комісії
4. Вибір голови, 6 членів Ведлу і 3 заступників ви-
длох
5. Вибір контрольної комісії.
6. Означеня висоти додаткової оплати для Філії.
7. Висноса і вапнті.
Право участі в зборах мають члени „Прогітні“,
внесшкші в округі Філії і відпоручники Чоталєв „Про-
світа“, які не відтїкують ся відозвонити письмами.
За Ведлу Філії „Прогітні“ в Тернополі:
Іван Беднар голова. 790
о. Микола Ваняцький секретар. 1-2

ВЖЕ ВИЙШЛА

„Червона Калина“

літер. збірник „УКРАЇНСЬКОГО СІЧОВОГО
ВІСНИКА“, в колірною зніткою арт. О. Куриласа,
і коміюкою малюнками, карикатурами, рису-
нками та плакатами О. Куриласа, М. Гаврялка, І.
Ткачука, Лева Леваго та І. Старука. Посада
100 ілюстрацій, Салтані Т. Мойсеюча і М. У. Б.
В збірнику вказано участь тільки У. С. С.
Ціна одного примірника 6 мор., в крадія євразі
та в вигографації редакціи 10 мор., спеціальні
примірники по 20 мор.
— Книгарська ціна дежо виспа. —

ПЕРЕПИСНІ ЛИСТКИ „Червоної Калини“

Тяма УСС, в колірних малюнках та карикатурах
артаста О. Куриласа, Лева Леваго та Мих.
Гаврялка. — 10 карток в пересилкою 3 40 мор.
При збірних замовленнях 20% оусту.
Замовляти на адресу: Микола Угрин,
Кіш У. С. С. Etarprepost 445.

728 7-8

Приймаєть ся передплату на рік 1918 тий на

ШЛЯХИ

Ілюстрований місячник літератури, мистецтва і
громадського життя, що входить на вір вели-
ких європейських журналів зшитками по 4-6
аркуші друку з сіндем кожного місяця.
Редактор видавця: Фіде Федорців.
„Шляхи“ мають такі відділи:
а) публіцистичний (статі на загаль-
ні теми в події українського життя).
б) літературний (поезія, нариси,
новелі, оповідання, повісти, романи, драми, літе-
ратурні огляди, характеристики письменників,
рецензії і т. а.
в) науковий: (статі по історії, філосо-
фії, природничим наукам).
г) мистецький: статі про музику, те-
атр, маларство, архітектуру і т. п.
Передплата вноситься: на рік 36 К.
на швароку 18 К, на чверть року 9 К; окремі
зшиток коштів 3 К, подійний 6 К.
Для усталеня висоти наказу просимо не-
гайно зголошувати свій явнс на листу перед-
платників. 781 4-3
Адреса редакції і адміністрації:
Львів, вул. Руська ч. 3.

КАМІНІ І ПОТАСОВУ
доставляє вагонна
КРАЄВИЙ СОЮЗ
Господарсько-торговельний
III 12 2-3
у Львові, Зіморівська

СУПЕРФОСФ
в фабрики вагонна
на замовленя потрібжені в к. Рівнях
позитурни і задяковані К 500
та подробию а своїм складом в
Стрию і Коломиї доставляю
Краєвий Союз
господарських сп
у Львові, вул. Зіморівська

ВІДЗНА
СОБОРНОЇ УКРАЇ
Комітети, які задумують
ти народні торговельні
свободи України будуть
звернути ся задяковані на
ми по віданки „Соборної
ни“, щоби можна їх зго-
час в жаданій складові
леза відзнаки з друку
При більших замовленнях оусту
мовленя: „Вісти в Запорозжя“
Руська ч. 20.

Нова книжка:
Техніка у світовій
Популярний опис різних воєнних винаходів
морських. — — Нависла ЮРИ
Богато сінгли і рисунки — В книжці
вишше про діяльність, сраженя, пущок, танки,
панцерні, потаги, кораблі, коужики, дрон-
чосен, бездротніа телеграф, турбіни,
Ціна в 2 50, на порто значаєє треба в
чесо 40 сот. Висилає лиш на голубу
Канцелярія Тов. „Прогітні“ Львів

Приймаєть ся передплату на

Всесвітній Вісник

і сего на такі статуси:
Арістофана „Хмари“, грецька комедія в
раса Фралак — кіньця ся друкує
В. Нероленко: „Без вапна“, оповідан-
вєрськмі П. Дятлова — дитини
Д-р А. Давидов: „Українське право
Вєрєв“, політ. розвідка — дитини
Юрія Нєйго: „Дня цєлє“, вісник і білєт
аї естусом про ваторя — прагтовані
Мари Топіна: „Вєселі оповіданя“, в
Фралак — прагтованіє ся
Передплата на отчі автє вінує
(в подробиці і віджж ціна їх буде білєт)
єно докладно означити ясоу листу —
сінляти передплату і замовленя на дру-
новича в Борнславі.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВСІХ!
Вже вийшли і продають ся!
1. о уольопи для жовнірів
робіг (во німецьки);
2. о підмоги для родня, яких
ребувають в Америці (до
Ціна одного фармузіра 20
Хто замовить 100 штук, дістає
даром.
Замовленя за надісланем грошів
слати під адресою:
О. Танчаковський, Львів, Ринк
Правна порада